

ΕΝΤΕΛΕ

ΕΚΔΟΣΗ ΔΡΟΜΟΥ
ΤΕΥΧΟΣ 21 | ΟΚΤΩΒΡΗΣ '15

COMMUNITY

THE FUTURE IS
UNWRITTEN ★

> Το ANTIFA COMMUNITY αποτελεί μια σταθερή συνεργασία αντιφασιστικών συλλογικοτήτων που ζει και δρα στην αθηναϊκή μητρόπολη. Έχει διαρκώς στο στόχαστρο της όλους τους φασισμούς - είτε αυτοί κουβαλάνε πάνω τους σβάστικες, είτε όχι. Δεν έχουμε καμία σχέση με κανένα κόμμα, κανένα κρατικό ή mediακό θεσμικό

φορέα - και δεν έχουμε και καμία πρόθεση να το αλλάξουμε αυτό. Για έντυπα, αυτοκόλλητα, επικοινωνία: antifacommunity@yahoo.gr | antifascist action: antifascistaction.west@yahoo.gr | antifa LAB: antifalab@yahoo.gr >>> www.antifalive.gr >>>www.antifascistaction-west.gr >>> www.autonomia.gr

Το βράδυ της 20ής σεπτεμβρίου ένας ωκεανός από εκπλήξεις πλημμύρισε τα καθιστικά των βαριεστημένων ελλήνων τηλεθεατών που κατέληξαν να βλέπουν το ολόγραμμα του Καμμένου, ελλείψει οποιουδήποτε άλλου βραδινού τηλεοπτικού σόου.

Οι τηλεθεατές αυτοί, λοιπόν, είχαν την τύχη να διαπιστώσουν πως το Πασόκ και η ΝΔ παραμένουν οι αιώνιοι κατακτητές της καρδιάς του ελληνικού λαού. Αλλάζοντας τίτλο όπου χρειάστηκε, οι δύο ηγεμονικές πολιτικές εκφράσεις της κεντροδεξιάς και της παραδοσιακής, βαθιάς, δεξιάς συνέχισαν να κυριαρχούν στα αποτελέσματα, με σαφώς όμως λιγότερο κύρος από τις ένδοξες μέρες του παρελθόντος.

Οι τηλεθεατές αυτοί επίσης είχαν την ευκαιρία να ξαναθυμηθούν, αν το είχαν ξεχάσει ποτέ, πως ένα σημαντικό κομμάτι αυτής της κοινωνίας εξακολουθούν να είναι μπάτσοι ή / και μεροκαματιάρες της μαφίας ή / και ξεφτυλισμένα ρατσιστικά σκουπίδια. (Δυστυχώς περισσότεροι απ' το ποσοστό των

βοθρολυμάτων στην εκλογική αναμέτρηση του Σεπτεμβρίου). Είχαν την ευκαιρία να (επανά)διαπιστώσουν και 2-3 άλλα πράγματα. Τους περισσότερους, όμως, τους πηρε ο ύπνος, χωρίς.

Το πρωί της 21ης ελάχιστοι απ' αυτούς συνέχισαν να ασχολούνται με τα των εκλογών, τα αποτελέσματα κτλ. Το κυρίαρχο κλίμα ήταν αντίστοιχο της επόμενης ενός εξαιρετικά αποτυχημένου, αδιάφορου πάρτυ. Με το ζήτημα το μόνο που σου χει μένει είναι ένα μικροχανγκόβερ, καμία ενδιαφέρουσα συνάντηση και η αναπόφευκτη βεβαιότητα ότι όλα συνεχίζουν "κανονικά", περίπου όπως τα άφησες. Όλα δεξιά, που λένε. Και δεξιότερα.

Είμαστε μέσα σ' αυτές και σ' αυτούς που την Κυριακή της 20ης/9 δεν αγχώθηκαν να βρουν το εκλογικό τους τμήμα. Σύμφωνα με τους αναλυτές ήταν περισσότεροι από κάθε άλλη φορά. Αν και αποτελέσαμε χαρούμενο τμήμα του γενναίου ποσοστού που θορύβησε τους κοινωνιολόγους αναλυτές φίλους της αστικής δημοκρατίας, εμείς ούτε αυτό τον θρίαμβο της κοινωνίας που "αποδοκίμασε με την αποχή του το πολιτικό σύστημα" πολυνιώσαμε, ούτε δακρύσαμε από συγκίνηση. Έχουμε στο νου ότι η ελληνική κοινωνία σε πολύ μεγάλο της κομμάτι πάντοτε ψήφιζε τον άνθρωπο, την σχέση, τον μηχανισμό που θα την "βόλεψε κάπου" -και στον βαθμό που μεγάλο τμήμα αυτών των "προσώπων" έχουν πάθει ένα σχετικό κοκομπλόκο, το κοκομπλόκο αυτό αντανακλάται και σ' αυτό το "κενό εκπροσώπησης". Εντ δατο ολ. Οπότε οι πλούσιοι δεν χρειάζεται να αγχώνονται -θα την βγάλουνε κι απόψε.

Σε κάθε περίπτωση πάντως, η κρίση μέσα σε όλα της δίνει κι αυτή την ευκαιρία -ευκαιρία σκληρή, όπως είναι οι καιροί: Ρίχνοντας κάτι απ' τις βιτρίνες των υποσχέσεων της, δείχνει για όσες και όσους θέλουν να κοιτάξουν από πίσω, πόσο επιδερμικές και ευκαιριακές και ευάλωτες είναι οι καβάρτζες της.

Υπάρχει ένας ολόκληρος κόσμος εκεί έξω -κόσμος που δουλεύει για σκατά λεφτά, που είναι άνεργος, που είναι φρικαρισμένος. Όταν συνειδητοποιήσει, όταν συνειδητοποιήσουμε με την ένταση που χρειάζεται, ότι η μαχητική οργάνωσή μας είναι η μόνη υπόσχεση που συνδέεται με τα συμφέροντά μας, τότε ίσως αυτός ο κόσμος σταματήσει να γκρινιάζει και να "αγανακτεί". Και θ' αρχίσει να παράγει σχέσεις, να σκέφτεται και να πράττει. Τότε το πάρτυ θα αρχίσει να αποκτάει ενδιαφέρον.

ΡΑΤΣΙΣΤΕΣ

///

ΛΙΜΕΝΟΜΠΑΤΣΟΙ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΙΕΡΆ ΣΑΣ ΑΠ΄

... Και ύστερα, ήρθαν οι σύροι.

Ας ξεκινήσουμε από τα βασικά: Εκατοντάδες χιλιάδες είναι οι σύροι που έχουν καταφύγει στις γειτονικές τους χώρες -Τουρκία, Ιράκ, Ιορδανία και Λίβανο- για να σωθούν από τη βία του πολέμου, ενός πολέμου που μαίνεται χρόνια στην Συρία. Παραδόξως, η είδηση του συγκεκριμένου πολέμου για τους περισσότερους απ' τους ντόπιους φάνηκε πως έφτασε εδώ μόνο όταν οι σύροι μετανάστες στοιβάχτηκαν σε χρυσοπληρωμένα πλοία και εγκαταλειμμένες πλατείες, στα ελληνικά ύδατα και εδάφη. Και, σχεδόν όλοι, φάνηκαν να "κατανοούν" το πρόβλημά τους. (Στο κάτω κάτω θα φύγουν, έτσι δεν είναι...)

Η σκληρή αλήθεια, μια αλήθεια που κατά καιρούς κάνει και βιαστικά περάσματα στα ντόπια μήντια είναι πως οι "θαλάσσιες ταλαιπωρίες" των ασιατών και αφρικανών μεταναστών στη μεσόγειο δεν είναι κάτι καινούριο. Οι πνιγμοί μεταναστών και τα μυστηριώδη βουλιάγματα των βαρκών τους, πάντοτε υπό το βλέμμα (ή και την καθοδήγηση) των αφοσιωμένων λιμενόμπατσων δεν είναι, δυστυχώς, μια θλιβερή εξαίρεση: είναι ο αιματοβαμμένος κανόνας των ευρωπαϊκών και ελληνικών συνόρων.

Η -δολοφονική- όμως εμπλοκή των δυτικών κρατών στην πορεία αυτών των ανθρώπων (όχι μόνο των σύρων) δεν αρχίζει εκεί -αν και για διάφορους η αφήγηση αυτής της ιστορίας θα ήταν πολύ βολικό να ξεκίναγε και να σταματούσε σ' αυτό. Στις περισσότερες απ' τις πονεμένες ιστορίες των χωρών καταγωγής των μεταναστών με κάποιο τρόπο εμπλέκεται η "πολιτισμένη" δύση. Τελευταίο λένε φεύγει το χούι και πάντα άρεσε στους "καλοθελητές" δυτικούς να μπαίνουν σε ξένα χωράφια. Όταν τα δυτικά καπιταλιστικά κράτη κάνουν τα κουμάντα τους στη Μέση Ανατολή ή στην Αφρική, οι θάνατοι, οι λεηλασίες και οι εκποτίσεις πληθυσμών είναι παράπλευρες απώλειες. *Business as usual*. Business που γίνονται ακόμα

πιο εύκολες όταν τα κράτη αυτά δεν χρειάζεται να λογοδοτήσουν σε κανέναν. Η εικόνα των "φανατικών", "θρησκοόληπτων", και εν δυνάμει "τρομοκρατών" που έχει εδραιωθεί στη δύση, τα γλιτώνει από περιττές εξηγήσεις.

Αυτοί είναι οι άνθρωποι που έρχονται εδώ. Κι έρχονται από χίλιες γωνιές και για χίλιους λόγους -ένας για κάθε πλευρά των πολέμων (στρατιωτικών, οικονομικών...) που τα κράτη δοκιμάζουν πάνω στον χάρτη, ξαναμοιράζοντας τα εκμεταλλεύσιμα "οικόπεδα" του πλανήτη. Δεν αποκαλούνται όμως όλοι οι παραπάνω "πρόσφυγες" -και αν για τους σύρους φάνηκε να φυσάει ένας σύντομος, προσωρινός "ούριος άνεμος", το σίγουρο είναι πως για όλους τους υπόλοιπους ο καιρός δεν σταμάτησε στιγμή να ναι κόντρα.

Μήπως αυτός ο διαχωρισμός μεταναστών και προσφύγων, που τόσο έχει ταιριάξει στο λεξιλόγιο όλων, αριστερών και δεξιών, δεν είναι απλά υποκριτικός αλλά είναι κι επικίνδυνος; Κι αν μόνο για τη Συρία αναγνωρίζεται το καθεστώς του πολέμου, για όλους τους υπόλοιπους, τους υποτιθέμενους "μη πρόσφυγες" τί προβλέπεται; Η απάντηση, μεταξύ άλλων, βρίσκεται στη δαπάνη υπέρογκων ποσών για την στρατιωτικοποίηση των ευρωπαϊκών συνόρων. Τα διάφορα συστήματα "διάσωσης" μεταναστών, με την πολυτιμή βοήθεια τόσο της τεχνολογίας όσο και υπερεξοπλισμένων στρατιωτικών (εθνικών και ευρωπαϊκών) σωμάτων, αποτελούν, ταυτοχρόνως συστήματα εντοπισμού: ανατριχιαστικής εμβέλειας και σαφήνειας. Καθώς, εντελώς συμπτωματικά, δεν παρέχεται δυνατότητα νόμιμης προσφυγής των μεταναστών στην Ευρώπη, το αδιέξοδο έχει στηθεί αριστοτεχνικά. Οι μετανάστες αναγκάζονται να διασχίσουν τα ολοένα και περισσότερο αδιάβατα σύνορα -σύνορα τα οποία, σύμφωνα με διάφορους

“ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΕΣ” ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

“ανθρωπιστές” εκεί ψηλά, φυλάσσονται για το “καλό των μεταναστών”.

Και εργάζαστε λοιπόν, σε μια άλλη λέξη της μοδός αυτόν τον καιρό: τον ανθρωπισμό. Οι μετανάστες δεν χρειάζονται λύση, δεν χρειάζονται οίκτο. Έχουν υλικές ανάγκες και το γαμημένο κράτος στο οποίο έχουμε την τύχη να ζούμε αυτές τις ανάγκες δεν τις καλύπτει: εξαντλεί τον ανθρωπισμό του σε ψυχοπονιάρικες μηντιακές τοποθετήσεις και σε βαρύνδουπες δηλώσεις όταν έρχεται η ώρα να διαπραγματευτεί κονδύλια απ’ τα έξω -όλα αυτά ισχύουν. Το πριν απ’ όλα όμως, το λιγότερο όμως που χρωσάμε σ’ αυτούς τους ανθρώπους, το λιγότερο που χρωσάμε σ’ εμάς τους ίδιους, είναι να μην ξεχνάμε για ποιους λόγους βρίσκονται εδώ και ποιοι είναι αυτοί που έχουν συμφέρον απ’ την εκμετάλλευση και τον θάνατο τους. Αυτή είναι αναγκαία συνθήκη για να σταθούμε δίπλα τους, αυτή είναι αναγκαία συνθήκη για να βάλουμε μπλόκο στην μηχανή που δουλεύει πάνω στην εξαθλίωσή τους χθες, σήμερα, αύριο. Χωρίς αυτό, μια απομακρυσμένη και ασφαλής εικόνα συμπόνιας για τους μετανάστες που ξεβράζονται στις ακτές, μπορεί μια χαρά να μεταφράσει ακόμα και σε αίτημα για καλύτερη (στρατιωτική) φύλαξη των συνόρων.

Οι αποκαλούμενοι ως πρόσφυγες, αφού συχνά γίνουν αντικείμενο εκμετάλλευσης ελλήνων μικροϊδιοκτητών στα νησιά (αν έχουν κάτι να δώσουν), συνεχίζουν την οδύσειά τους. Ορισμένοι κατευθύνονται σε χώρες που προτίθενται να τους παράσχουν επίσης “ανθρωπιστική” βοήθεια: Υποτιμημένη εργασία και στρατοαστυνομικό έλεγχο, γαρνιτουρισμένη με φτηνές δηλώσεις φιλανθρωπίας. Κι έτσι συνεχίζει.

Έτσι κυνικά σχεδιάζουν τα αφεντικά και τα κράτη τους σήμερα. Έτσι σχεδιάζουν το παρόν των μεταναστών, έτσι σχεδιάζουν το παρόν και το μέλλον της πολυεθνικής μας τάξης. Σκοπεύουμε να μην τους το κάνουμε εύκολο.

< αφίσσα που κολλήθηκε απ’ το antifascist action στις περιοχές στα δυτικά της αθήνας

αφίσσα που κολλήθηκε απ’ το antifa lab στις περιοχές του ευρύτερου κέντρου της αθήνας >

ΡΑΤΕΙΣΤΕΣ, ΛΙΜΕΝΟΜΠΑΤΣΟΙ, “ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΕΣ”

ΚΑΤΩ ΤΑ ΞΕΡΑ ΣΑΣ

ΑΠ’ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΕΙΜΑ

Την τελευταία Πέμπτη του μήνα που μας πέρασε, βρεθήκαμε για μία φορά ακόμα στο δρόμο. Οι οργισμένες φωνές και τα συνθήματα πλημμύρισαν τις γειτονιές του Χαϊδαρίου κατά τη διάρκεια της διαδήλωσης που κάλεσε η τοπική συλλογικότητα/κατάληψη «Παπουτσάδικο». Αφορμή οι 3 νεκροί από πυρκαγιά στο ΨΝΑ (Δαφνί), που κήκαν ανήμποροι να ξεφύγουν από τις φλόγες, ακινητοποιημένοι, δεμένοι σε κρεβάτια και κλειδωμένοι σε δωμάτια. Οι λόγοι όμως για να βρεθούμε στο δρόμο είναι ακόμα περισσότεροι. Όχι μόνο γιατί μας εξαγριώνει να ακούμε ότι επρόκειτο για ένα ατύχημα από αυτά που απλά συμβαίνουν - και θα συμβαίνουν. Όχι μόνο γιατί μας εξαγριώνει να μας πιπιλάνε στο αφτί ότι το προσωπικό δεν είναι αρκετό και ότι η καθήλωση είναι αναγκαίο κακό. Αλλά κυρίως γιατί έχουμε μάτια και μνήμη και αναγνωρίζουμε τους δολοφόνους• σήμερα, χθες και αύριο.

Για να εξηγούμαστε. Καταρχάς, οι συνθήκες που επικρατούν στα ιδρύματα ψυχικής υγείας δεν είναι κάτι το καινούργιο ή το πρωτοφανές. Και αυτές οι συνθήκες έχουν στην καθημερινότητά τους πολλή βία. Τα ηλεκτροσόκ, τα δεσίματα στο κρεβάτι, η

απομόνωση, η καταναγκαστική λήψη χαπιών/ναρκωτικών με το κιλό, αποτελούν κανονικότητα σε όλα τα ψυχιατρικά ιδρύματα. Και αυτή η κατάσταση δε διαμορφώθηκε σήμερα ούτε χθες, αλλά είναι αποτέλεσμα συγκεκριμένων πολιτικών. Είναι αποτέλεσμα της κρατικής πολιτικής που έχει στο επίκεντρό της το μάντρωμα ανθρώπινων ζωών (και συγκεκριμένα όσων δε χωράνε στην καπιταλιστική αντίληψη περί του ποιος είναι ψυχικά υγιής) μακριά από βλέμματα, σε ψυχιατρικά ιδρύματα - αποθήκες. Της πολιτικής που μετά το σφοδρό ξέσπασμα της καπιταλιστικής κρίσης, έφτασε στο σημείο να «απελευθερώνει» τους τροφίμους από τα κολαστήρια-ψυχιατρεία που δημιούργησε. Όχι φυσικά επειδή σκοπεύει να τους παρέχει κάποια πιο ανθρώπινη «θεραπεία». Αντιθέτως, απλά γιατί ακόμα και το μάντρωμα ανθρώπων κοστίζει -όσο λίγο και αν είναι αυτό- και το ελληνικό κράτος ,το οποίο δεν σκοπεύει να ξοδέψει πλέον ούτε ευρώ, τους πετάει στο δρόμο με ότι αυτό συνεπάγεται.

Δεν θα ανεχτούμε λοιπόν κανένα γαμημένο κράτος που διαχειρίζεται ως περισσευούμενο όποιον/α από εμάς δεν την παλεύει μέσα σε αυτή την σκατίλα που διαμόρφωσαν για να

ΑΣΤΕ ΟΛΟΙ -ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ- ΤΡΕΛΟΙ

ζούμε, να μας επιβάλει την αφήγησή του για το ποιος είναι καλά και ποιος όχι. Και κανένας ειδικός της υγείας δε θα μας πείσει ότι ο βασανισμός ανθρώπων αποτελεί θεραπεία. Αυτοί που ψάχνουν για «τρελούς» να «θεραπεύσουν», ας πάνε να ψάξουν στην εκκλησία, τους παπάδες και τους οπαδούς τους, που πιστεύουν ότι μία παρθένα γέννησε, μυρίζοντας έναν κρίνο, τον γιο του θεού και άλλα παρόμοια. Ας πάνε να ψάξουν τους ελληναράδες και τους φασίστες που πιστεύουν ότι έχουν απευθείας καταγωγή αίματος, 2500 χρόνια μετά, από το Μέγα Αλέξανδρο και τον Πλάτωνα.

Ωστόσο, κανένας δε μπορεί να αρνηθεί ότι όσοι δεν την παλεύουμε σε αυτή την κοινωνία, είμαστε όχι απλά πολλοί, αλλά για την ακρίβεια πλειοψηφία. Ποιοι όμως και γιατί σε τελική ανάλυση αντιμετωπίζουμε ψυχολογικά προβλήματα μικρότερης ή μεγαλύτερης έντασης; Το σίγουρο είναι πως δεν υπάρχει ούτε ένας εργάτης και εργάτρια που να μη νιώθει στο πετσί του την καπιταλιστική βαρβαρότητα και να μη βιώνει τα αποτελέσματά της όχι μόνο υλικά, αλλά και ψυχοσυναισθηματικά. Γιατί για να είσαι καλά σε αυτές τις συνθήκες πρέπει είτε να έχεις γεμάτες

τις τσέπες, είτε να έχεις μετατραπεί σε αναίσθητη και κυνική ανθρωπόμορφη μάζα, είτε και τα δύο. Πόσο στα καλά του μπορεί να νιώθει δηλαδή οποιοσδήποτε από εμάς, όταν το άγχος και η αβεβαιότητα μας κυριεύουν καθημερινά καθώς πασχίζουμε να καλύψουμε και τις πλέον βασικές μας ανάγκες; Πώς να χτίσουμε και πώς να προστατέψουμε τις σχέσεις μας με τους ανθρώπους που αγαπάμε από την καθημερινή ένταση, τα νεύρα, τη φθορά του αγώνα για επιβίωση;

Ε λοιπόν, όλοι και όλες εμείς που βιώνουμε την κατάθλιψη, τις κρίσεις άγχους και πανικού, και ολόκληρη τη σαπίλα αυτής της κανιβαλικής κοινωνίας, όλοι εμείς που δεν ξέρουμε πως και για πόσο ακόμα θα αντέχει το στομάχι μας και η καρδιά μας τον ζόφο που μας περιβάλλει, δεν είμαστε καθόλου καλά. Είμαστε όλοι τρελοί. Αλλά τη δική μας την τρέλα καλά θα κάνουν να τη φοβούνται. Γιατί όταν το παγκόσμιο προλεταριάτο πάψει να εσωτερικεύει τον πόνο και τα βάσανα και τα κάνει οργή, τότε...

fuck { T.I.N.A. }

Εδώ και κάποιο καιρό έχουν γίνει (και στην Ελλάδα) της μόδας τα αγγλικά αρχικά TINA. Τι σημαίνει αυτό; There Is No Alternative -δεν υπάρχει εναλλακτικός δρόμος- αυτό σημαίνει. Και τι θέλει να περιγράψει; Την κοινωνική και πολιτική κατάσταση σ' αυτή τη χώρα και τον υποτιθέμενο μονόδρομο του μνημονίου -αυτό θέλει να περιγράψει. Υποτίθεται λοιπόν πως βρισκόμαστε πλέον σε μια κατάσταση TINA: οι πολίτες αυτής της χώρας, απογοητευμένοι ακόμα και από τον (κάποτε) αριστερό Συριζα που έφερε κι αυτός μνημόνιο, θα υπομείνουν στωικά την εφαρμογή (και) του τρίτου μνημονίου, στο βαθμό που άλλωστε δε διαφαίνεται καμία άλλη εναλλακτική. TINA λοιπόν: οι «μεσσίες της απελευθέρωσης» και οι «ιππότες της δραχμής», μαζί και με όλους τους υπόλοιπους «απελευθερωτές» μας, αποδείχθηκαν ανάξιοι των προσδοκιών των ψηφοφόρων.

Είναι όντως έτσι τα πράγματα; Απαντάμε με χίλια οργισμένα στόματα: «έτσι είναι αν έτσι νομίζουμε/νομίζετε!» Υποτίθεται πως βρισκόμαστε στην επικράτεια του TINA, ακριβώς επειδή όλο το προηγούμενο διάστημα ξεπερνάσαν σωρηδόν οι υποψήφιοι «σωτήρες» μας -και πολλοί, πάρα πολλοί τους έπαιρναν στα σοβαρά. Και τώρα λοιπόν... Υποτίθεται πως τώρα βρισκόμαστε σε αδιέξοδο, ακριβώς επειδή διάφοροι καλοθελητές όλα τα προηγούμενα χρόνια ανέγγελλαν οάσεις μέσα στην καπιταλιστική έρημο!

Όχι λοιπόν! Το TINA -κάθε τέτοια περιγραφή- συμπεριλαμβάνει κι όλους αυτούς που το αναγνωρίζουν τώρα- λυπημένοι και απογοητευμένοι: τους «σωτήρες», αλλά και τους πιστούς τους. Γιατί απέναντι στο μονόδρομο της διαχείρισης της καπιταλιστικής κρίσης -και όχι των «μνημονίων»!- όντως δεν μπορεί να υπάρξει «εναλλακτικός δρόμος». Το μόνο που μπορεί να ορθωθεί απέναντί της είναι ένας άλλος κόσμος -κι όχι δρόμος.

Κόσμος: σχέσεις που μπορούμε να χτίσουμε, δομές που μπορούμε να στήσουμε, γνώσεις που μπορούμε ν'

αξιοποιήσουμε. Κόσμος: χωρίς σωτήρες και πιστούς, χωρίς ιππότες και χωρικούς. Κόσμος: που να μας χωράει και να τον επεκτείνουμε συνεχώς παραπέρα, παντού στην σκληρή μας καθημερινότητα. Κόσμος: όχι «εκείνος που είναι εφικτός» -όπως λένε οι σωτήρες μας- αλλά εκείνος που χρειάζεται να κοπιάσουμε όλοι και όλες για να τον φτιάξουμε.

Κι αυτός ο κόσμος έχει ένα μεγάλο «μειονέκτημα»: ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΤΟΝ «ΠΑΡΑΓΓΕΙΛΕΙΣ» με τη ψήφο. Γι' αυτό κι άλλωστε αξίζει τον κόπο...

Ελληνική Εκκλησία:

Μια υγιής επιχείρηση που δε μασάει από κρίσεις! Προνομιακό μαγαζί γωνία, πριν καν την ίδρυση του ελληνικού κράτους. Μεγάλος ιδιοκτήτης γης, μεγαλομέτοχος, με μεγάλο αριθμό εταιριών, μκο, κλπ! Μεγάλη η χάρη της! Αληθινός φορολογικός παράδεισος! Μόνο ο θεός ξέρει τον πραγματικό της πλούτο!

Κι όμως! Μόνο στο άκουσμα ότι θα γινόταν ευκολότερη η απαλλαγή από το μάθημα των θρησκευτικών για τους μαθητές που δεν το γουστάρουνε, την έβγαλε από τα ράσα της.

“Είναι σε τέτοιους καιρούς να χάνουμε πελάτες; αναφώνησε!” Μήπως να πληρώνουμε και φόρους; Αιδώς Αγρείοι! Να πέσει φωτιά να σας κάψει.. ούρλιαξε.

Και έτσι ο υπ. Παιδείας Φίλης, σε ρόλο πυροσβέστη το μάζεψε άρον άρον. Ποιος θα ήθελε άλλωστε να αποκτήσει έναν τόσο πλούσιο εχθρό με τόσους πολλούς πιστούς-πελάτες-ψηφοφόρους;

Ρατσιστές, ομοφοβικοί, σεξιστές, παπάδες.. βρε δεν πάτε όλοι στο διάολο!

Αυτή τη χιορτή τη θυμάμαι πεντακάθαρα.

Ο πατέρας μου περπατούσε προς την πόρτα της κρεβατοκάμαρας βρίζοντας, κόκκινος από θυμό, ανάμεσα σε σπασμένα ποτήρια και πιάτα.

Έμοιαζε με σκηνή από ταινία δράσης, χωρίς ήχο ή με κάποια παράλογη chill out μουσική υπόκρουση. Είχα πάρει την απόφαση να φύγω από το «πατρικό» μου σπίτι και είχα οργανώσει αντίστοιχα την στιχμή και τον τόπο. Μόλις λίγιο προτοῦ η παρέκκλιση μου από την νόρμα του γενεαλογικῦ τους δέντρου κηρυχθεί οριστικά πάθηση, και γω ανώμαλος και ασθενής. Ένα μεταφυσικό χρέος, η υποθηκευμένη σταδιοδρομία μου, η υποθηκευμένη κανονικότητα μου, μελλοντική υπακοή για τα χρόνια της οικογενειακής φροντίδας, έφευγε οριστικά από την πλάτη μου. Μια στιχμή χάους, σκεφτόμουν, και χλίσωσα κλειστές κουρτίνες, συμπονετικές χειτόνισσες, ψυχιάτρους. Μια στιχμή χάους και χλίσωσα ένα τόνο πατρικής αμήχανης σιωπής.

Όταν ο πατέρας μου έκλεισε την πόρτα της κρεβατοκάμαρας, παρατήρησα έκπληκτος πως το σπίτι στεκόταν ακόμη όρθιο, με το βόμβο της τηλεόρασης στο βάθος. Στη μέση του σαλονιού, το οικογενειακό τραπέζι. Μόλις πριν από λίγιο, εκεί βασίλευε ο καλτ πρωτογονισμός της παράδοσης. Η βιτρίνα του οικογενειακού ζόφου, οι χιορτές της, είχαν υποστεί ανυπέρβλητο πλήγμα. Πλέον, δεν θυμάμαι πολλά

απ' αυτές τις οικογενειακές χιορτές. Αυτή τη χιορτή όμως, τη θυμάμαι πεντακάθαρα.

Φεύγοντας από το σπίτι, άλλοι χλιτώνναμε το στρατό, άλλες χλιτώνναμε ψυχολογική βία. Το χώσιμο, ακόμη και τον εξευτελισμό, για την «απαράδεκτη» ώρα που γυρίσαμε σπίτι και τα τσογλάνια που κάνουμε παρέα. Άλλοι και άλλες χλιτώνναμε πραγματική σωματική βία, αλκοολισμούς, τα πολιτισμένα πατροπαράδοτα ελληνικά διαζύγια. Όλοι και όλες μαζί χλιτώνναμε μιζέρια.

Τότε δεν το ξέραμε, πόσο κοντά ήμασταν. Είχαμε βρεθεί στο δρόμο, διασκορπισμένοι από δω κι από κει. Άλλοι είχαν φύγει πριν ένα χρόνο, άλλες μόλις μία μέρα, όλοι το χιόρταζαν και το θυμούνται με τον δικό τους τρόπο. Τότε δεν το ξέραμε, μα μετείχαμε ασυνείδητα στην πρώτη μας συλλογική απόφαση, να αποδράσουμε από την οικογενειακή ευημερία των αμήχανων σιωπών για να χτίσουμε κάτι άλλο. Απαλλαχμένο από δεσμούς αίματος.

Από τότε μέχρι και σήμερα, ήμασταν και είμαστε πολλοί και πολλές, που τις ανάγκες και τις επιθυμίες μας τις ορίζουμε εμείς, σε συλλογικά σπίτια και πολυπολιτισμικές χειτονίες. Σε προλεταριακές - αντιεθνικές χιορτές που δεν έχουν τίποτα να κρύψουν.

GAME OVER

φεστιβάλ 2015

“Μας λένε ότι η γνώση είναι κεφάλαιο. Μπορούμε και πρέπει να διαγράψουμε αυτό το δόγμα, υποστηρίζοντας ότι η γνώση είναι εργασία, είναι δημιουργία, είναι χαρά –και πάντα προς όφελος των κοινωνικών σχέσεων, του κοινωνικού πλούτου και όχι των αφεντικών μας.

Το σώμα της γνώσης λοιπόν, που αναπαράγεται μέσα στο εκπαιδευτικό σύστημα, δεν είναι ούτε ουδέτερο, ούτε αντικειμενικά ορθό και σίγουρα όχι εκτός αμφισβήτησης. Προσπαθούμε διαρκώς να δημιουργούμε ρωγμές κριτικής από τα κάτω, να ξαναθέτουμε τις βάσεις και την οπτική από την οποία κοιτάζουμε όσα, μέχρι ενός σημείου, μαθαίναμε σαν δεδομένα.

Το φεστιβάλ αυτό είναι το τέταρτο που πραγματοποιείται στο αίθριο της αρχιτεκτονικής σχολής της οδού Πατησίων και θέλουμε να είναι ένα παράδειγμα, του πως οι χώροι και οι χρόνοι αυτής της πόλης γίνονται, έστω και για λίγες μέρες ξανά δικοί μας..”

>>> τριήμερο
φεστιβάλ απ' την
συνέλευση του
game over
Π α ρ α σ κ ε υ ή ,
Σάββατο, Κυριακή
/ 16, 17, 18 Οκτώβρη
Κάτω Πολυτεχνείο,
Αίθριο Αβέρωφ /
πόρτες ανοίχουν
στις 18:00

gameoversite.gr

αίθριο αβέρωφ

16
19.00_εκδήλωση-συζήτηση
0 Ταϊνθlor
στη **Silicon Valley**
Η τεκνοεπιστημονική διαχείριση της σκέψης
22.30_θεατρική παράσταση
“Η νύκτα των παλιότσων”
από τη θεατρική ομάδα Τσιριτσάντουσουλές
***electroafrobeat dj set με τον dj SaZumbi

σάββατο
17
19.00_εκδήλωση-συζήτηση
Το έμφυλο σώμα
στον καθρέφτη των νέων τεκνολογιών
22.30_συναυλία (+cocktail bar)
OHHOSTLAND
ΚΑΜΑΡΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ
ΟΔΟΣ 55

κυριακή
18
19.00_εκδήλωση-συζήτηση
0 δρόμος που
φτιάχτηκε περπατώντας
Μια ιστορία για τη σχέση κοινωνίας και τεχνικής
***Πρωτόθλημα Mario Kart, στο Gamecube
(δηλώσεις συμμετοχής τις επερχόμενες μέρες)
22.30_θέατρο, τσίρκο, θέατρο σκιών,
ζωντανή μουσική και τσίρου επιστήμη
“Odd Y Sea”
με τους Sea Clown Sailing Circus

εγκαταστάσεις/περίπτερα/εφορεία

IMMIGRANTS
WELCOME

“{...} Ξημέρωσε. Πήραμε αέρα / Καταφέραμε να κάνουμε ξανά τη νύχτα μέρα / Δεν ήταν
θέμα λεπτών, δεν ήταν θέμα 10 κομματιών / ήτανε θέμα χρόνων και αιώνων, αμήν / Όσα
σου'παμε πριν, εν μέρει αποτινάξαμε / Άλλα τα φυλάξαμε βαθιά / για να'χουν τα
παιδιά φωτοβολίδες από σκότος / σ' όσους δίνουνε φως να απαντάνε με φωτιά / Για
τα παιδιά που δε χουστάρουνε την κλάψα / και αντικαθιστούν το κάθε δάκρυ τους
με μπάτσα / Για τα παιδιά που θα σε κόψουν απ' τη φάτσα / και θα χίνονται
πιο μπάσταρδοι όσο τους λες για ράτσα.” >Jolly Roger | κενό - 08

RACISTS
FUCK OFF

B. DOLAN (usa)
ELEPHANT PHINIX
BILLA DAUSE
FLOW ADVANTAGE
JOLLY ROGER
ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ
24/10
20:00
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ